

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 25-01-26351 קרוננברג נ' לוטוסנד בע"מ

תיק חיצוני:

לפני השופטת דינה כהן

מבקש שי קרוננברג

נגד

משיבה לוטו-סנד בע"מ

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור, לאחר הארכת מועד, על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות באשדוד (ת"ק 64122-12-23), שניתן ביום 31.12.2024 על ידי כב' השופט יהודה ליבליין.

ההליך בבימ"ש קמא בתמצית

1. המבקש רכש ביום 10.06.23 באמצעות הטלפון הנייד שלו כרטיס בודד להגרלת לוטו באמצעות המשיבה – חברת לוטוסנד בע"מ. המבקש טען שלאחר רכישת כרטיס ההגרלה שלחה אליו המשיבה 18 הודעות "ספאם" שכללו תוכן פרסומי או שווקי וזאת למרות שקודם לכן "ומיד לאחר שליחת טופס הלוטו", הוא שלח אל המשיבה הודעת סירוב ובקשה להסרתו מכל רשימת דורר שלה. לטענת המבקש המשיבה התעלמה מהודעתו ומהודעות נוספות דומות שהוא שלח אליה במהלך 11 יום. בכך ובין היתר, פעלה המשיבה בניגוד להוראות סעיף 30א (א) (1) לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב – 1982. לטענת המבקש המטרד פסק רק לאחר פניה שלישית אל המשיבה בתאריך 22.06.2023.

2. בתמצית, המבקש - התובע טען בכתב התביעה כי המשיבה פועלת בתחכום רב, בדרכים שונות ובין היתר, תוך שידול הנמענים לבצע רכישות נוספות כשהמטרה האמיתית מוסוית ומבלי שההודעה תוכתר כפרסומת הניתנת להסרה. בתוך כך, המבקש טען כי המשיבה הפרה את ההוראות החוק בכך ששיגרה דברי פרסומת ללא הסכמה ולאחר בקשות הסרה, בהמנעות מציון דרכי יצירת הקשר עם המשיבה בדברי הפרסומת ובאי מתן אפשרות הסרה באותו האופן בו שוגרו דברי הפרסומת.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 25-01-26351 קרוננברג נ' לוטוסנד בע"מ

תיק חיצוני:

המבקש הרחיב את טיעוניו, צירף כנספחים את דברי הפרסומת והודעות הסרוב והפנה לשורה ארוכה של פסקי דין בתמיכה לטענותיו. בתוך כך, המבקש העמיד את תביעתו על 18,000 ₪.

3. המשיבה-הנתבעת בכתב ההגנה לא שללה כי היא שלחה את המסרונים והודעות מושא התובענה וטענה, בין היתר, שרק מחמת טעות לא הוסר התובע מרשימות הדיוור בסמוך לאחר פנייתו הראשונה, וכי בעקבות פנייתו הנוספת פעלה להסירו מרשימת הדיוור באופן מידי. כן טענה שחלק מן ההודעות עליהן מבסס התובע את תביעתו אינן כוללות תוכן שיווקי, ולכן אינן בבחינת הודעות "אסורות" ע"פ חוק. המשיבה הטעימה כי עסקינן ב"תובע סדרתי" חסר תום לב שלא פעל להסרתו מרשימת התפוצה כפי שיכול היה למעשה במסרון חוזר באמצעות קישור הכולל את המילה "הסר".

4. בית משפט קמא קיבל את התביעה באופן חלקי, פסק למבקש פיצויי כולל בסך 3000 ₪ בגין 14 הודעות מתוך 18, אותן מצא כהודעות בעלות תוכן שיווקי/פרסומי ובצירוף 500 ₪ הוצאות משפט.

טענות המבקש בבקשת רשות הערעור

5. המבקש עותר לקבלת רשות ערעור על פסק הדין, לחייב את המשיבה בפיצוי בגין כל 18 ההודעות ששלחה, וכן להשית עליה הוצאות ההליך בערכאות השונות.

לטענת המבקש, בפסק דינו של בית משפט קמא נפלו טעויות מהותיות המצדיקות מתן רשות ערעור בהיותן מנוגדות להלכות מחייבות ומרוקנות מתוכן את ההגנה שהמחוקק ביקש ליצור.

המבקש טוען, בין היתר, כי בית משפט קמא שגה בכך שהתעלם מהיעדר הסכמתו המפורשת לקבלת הודעות פרסומת. הופניתי להלכה שנקבעה בענין ברע"א 4806/17 **פסגות בית השקעות בע"מ נ' גלסברג**, (25.10.2017), לפיה, לטענת המבקש, הסכמה שניתנה על ידי הנמען לקבלת דברי פרסומת בהודעה אלקטרונית חייבת להיות מפורשת, בכתב ומראש וזו כאמור לא ניתנה ולפיכך עצם שליחת ההודעות מקימה עילת תביעה לכל אחת מהודעות ששלחה המשיבה אל המבקש ואף אלה שבימ"ש מצא שאינן מקימות עילה ע"פ החוק, יש לראותן בבחינת "טריק פרסומי" כמשמעות הבטוי ע"פ הלכת **"פסגות"**.

עוד טוען המבקש כי בי משפט קמא שגה כאשר קיבל את טענת המשיבה בדבר תום לב וזאת ללא כל תשתית ראייתית מספקת. לטענתו, נטל ההוכחה להוכחת תום לב מוטל על המשיבה, ומשלא הובאו על ידה ראיות מספקות, היה על בית המשפט לקבוע כי המשיבה פעלה שלא כדין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 25-01-26351 קרוננברג נ' לוטוסנד בע"מ

תיק חיצוני:

המבקש מוסיף כי שגה בית משפט קמא עת קבע כי 4 ההודעות האחרות שנשלחו אינן מהוות "דבר פרסומת". לשיטתו ההודעות כללו אלמנטים שיווקיים מובהקים כגון ההודעה שלצידה כפתור בהבלטה לרכישת כרטיס נוסף: "**שלח עכשיו**", אשר שתכליתה עידוד רכישה. נטען שעל פי פסיקת בית המשפט גם הודעות מוסוות הנחזות להיות שירותיות, עשויות להוות דבר פרסומת, אם מטרתן האמיתית עידוד רכישה או חיזוק תדמית החברה.

עוד טוען המבקש כי שגה בית המשפט קמא בכך שקיבל את עמדת המשיבה לפיה ניתן לבצע הסרה באמצעות שליחת הודעה למספר אחר מזה שממנו נשלחו ההודעות. לטענתו, קביעה זו נוגדת את "ההלכה" שנקבעה למשל בענין רת"ק 15824-05-23 **טאוור און בראנדס נגד גיא שחר** (26.6.23), לפיה יש לאפשר הסרה באותה דרך שבה התקבלו ההודעות, וכי הצבת מכשולים בפני נמען המבקש להסיר עצמו מרשימת דיוור, אינה כדין.

המבקש טען, בין היתר, כי שגה בית משפט קמא בכך שהסתמך על כך שהמשיבה הסירה אותו, לבסוף, מבלי לתת משקל לעובדה כי שלח מספר בקשות הסרה קודמות שלא נענו כדין. לטענתו, אין די בכך שהמשיבה הסירה אותו מרשימות הדוור שלה, בסופו של דבר, שכן החוק מחייב מתן אפשרות הסרה מיידית ונוחה.

נטען כי בימ"ש שגא כאשר ייחס למבקש כוונה "**לצבור הודעות**", לצורך התביעה, וזאת למרות שהמשיבה עצמה אישרה כי המבקש שלח בקשת הסרה ראשונה בתוך דקות מרגע ההרשמה. לטענתו, קביעה זו אינה נתמכת בראיות וסותרת את הודאת המשיבה, והובילה למעשה להפחתת הפיצוי שלא כדין.

אשר לפיצוי נטען בהרחבה שבימ"ש קמא התעלם מהלכה הפסוקה ברע"א 4704/20 **יונתן בן-עמי נ' facebook Ireland Ltd** (9.2.21) ולא היה מקום בעניינו להפחתת הפיצוי. נטען כי לא היה מקום לזקוף לחובת המבקש, שהוא לא לחץ על קישור ההסרה שנשלח אליו, כאשר מערך הסייבר הלאומי מזהיר מפני לחיצה על קישורים מקוצרים בשל חשש להונאה ולהתחזות; הכל, תוך היקש שגוי מעובדת לחיצתו על קישור לרכישת כרטיס ההגרלה עצמו, וזאת לאור ההבדל המהותי בין כניסה יזומה לאתר באמצעות דפדפן לבין קישור על לחצן בהודעת דוא"ל.

המבקש טען טענות נוספות ובכלל זאת שבית המשפט התעלם מהסברים מפורטים וראויים, זאת, תוך הפניה וציטוטים מהחלטות ופסקי דין של בית המשפט בתמיכה לעמדתו כי היה על בית המשפט לפסוק פיצוי הולם ולא מופחת וביחס לכל ההודעות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 25-01-26351 קרוננברג נ' לוטוסנד בע"מ

תיק חיצוני:

6. לאחר שבחנתי את טענות המבקש, את פסק דינו של בימ"ש קמא, טענות הצדדים וכתבי הטענות שהוגשו לבימ"ש קמא על נספחיהם מסקנתי היא שדין הבקשה להידחות.

נזכיר, עסקינן בבקשת רשות ערעור. הוראת סעיף 64 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) תשמ"ד-1984 קובעת כי "פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות ניתן לערעור לפני בית משפט מחוזי אם ניתנה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט המחוזי...". כלומר, לא קיימת זכות קנויה לערעור על פסק דין של בית המשפט לתביעות קטנות ונדרשת לכך רשות מבית המשפט לערעורים.

אמות המידה שנקבעו לקבלת הרשות לערער הן אמות מידה מחמירות (רע"א 6350/15 אוסטיין נ' דיין (2.12.15)). בשל טבעם של הליכי תביעות קטנות, שתכליתם בירור יעיל מהיר ופשוט של סכסוכים, הליך שהתנהל בבית המשפט לתביעות קטנות ראוי שיסתיים ללא הליך השגה וכי הרשות לערער תינתן במקרים חריגים שבהם נפל פגם מהותי הדורש את התערבות ערכאת הערעור (ראו למשל רע"א 1196/15 צח בר נ' פורטל (19.3.15), רע"א 2095/15 אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' אילנה משיח (20.05.2015)).

7. הנני סבורה שבימ"ש קמא נימק את פסק דינו כראוי לאחר בחינת מכלול הטענות ואפילו בהרחבה ושאלן לפני אותן הנסיבות החריגות המצדיקות התערבות בקביעותיו. נזכיר, בימ"ש פסק פיצוי חלקי בגין 14 הודעות מתוך 18 וזאת לאחר בחינה של לשון ההודעות וסווגן אם מהוות דבר פרסומת אם לאו ושקילת השיקולים הרלוונטיים על רקע החוק והפסיקה הנוהגים.

הוראת סעי' 30א(ב) לחוק התקשורת (בזק ושרותים) התשמ"ב-1982, קובעת את האיסור לשלוח "דבר פרסומת" ללא הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב. הוראת סעי' 30א מגדירה מהו "דבר פרסומת".

30א. (א) בסעיף זה –

"דבר פרסומת" – כל אחד מאלה:

(1) מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת;

בחינת הודעה, אם פרסומת היא, אם לאו, אינה תלויה בשאלה אם יש בה תועלת לנמען, אלא נדרש לבחון את אופן הפצתה, ואת המטרה שלשמה נשלחה. ככל שההודעה נשלחה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 25-01-26351 קרונברג נ' לוטוסנד בע"מ

תיק חיצוני:

1 בתפוצה מסחרית, וככל שנועדה לגרום לנמענים להוציא כספים, זהו 'דבר פרסומת (רע"א
2 4704/20 יונתן בן-עמי נ' FACEBOOK IRELAND LTD (09.02.2021), רע"א 4806/17
3 פסגות בית השקעות בע"מ נ' גלסברג, פסקה 5 (25.10.2017)).

4 בפסק דינו עמד בימ"ש קמא על התנאים הקבועים בחוק לפיהם בהתקיימם מפרסם רשאי
5 לשלוח הודעה פרסומית או שיווקית, גם ללא אישור מפורש של הלקוח: הלקוח מסר את
6 פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות; המפרסם נתן ללקוח את האפשרות
7 להודיע לו בדבר סירובו לקבלת דברי פרסומת; דבר הפרסומת מתייחס למוצר או שירות
8 דומים לאלו שרכש הלקוח.

9

10 בית משפט קמא בחן את תוכן המסרונים ומועד שיגורם למבקש, תוך התייחסות לתוכנם.
11 למשל, אשר למסרון שנשלח למבקש ביום 10.06.2023 בשעה 21:03 בסמוך לאחר רכישת
12 הכרטיס, סבר בימ"ש קמא שהוא אינו כולל תוכן שיווקי ושאיחולי המשיב ל"שימוש
13 מהנה" ו"זכויות מרובות" לאור רכישת כרטיס הגרלה, אינו עומד בניגוד לתנאי החוק
14 שתכליתו למנוע פרסום של מוצר או שירות דומה או עידוד לרכישת שירות/מוצר. זאת ועוד
15 צוין שמסרון זה נשלח בטרם שלח המבקש את בקשתו שלא לכלול אותו בכל רשימת דיוור.

16

17 בית המשפט ציין שלא הייתה מחלוקת על כך שהמשיבה נתנה למבקש את האפשרות
18 להודיע על סירוב לקבל תוכן שיווקי, והוא אכן עשה שימוש באפשרות זו באמצעות משלוח
19 דוא"ל. אמנם תחילה לא טופלה פנייתו אך מששב ופנה פעלה המשיבה להסירו באופן מידי
20 מרשימת התפוצה. לפיכך גם מטעם זה, המסרון שנשלח בשעה 21:03 עוד בטרם ביקש
21 המבקש שלא לכלול אותו ברשימות דוור, מצא בימ"ש שאיננו מהווה עוולה על פי הוראת
22 החוק.

23

24 בימ"ש ניתח הסיק באופן דומה בנוגע ל 3 מסרונים נוספים לאחר שבחן את לשון ההודעות
25 וטיבן.

26

27 בימ"ש קמא ציין, בפסק דינו, בין היתר, כך:

28

29 "...אינני סבור שאיחולי הצלחה וזכויות מרובות מהווים דבר פרסומת אסור, בפרט כאשר
30 הם נלווים להודעות הדרושות לתובע. כך, גם לא ניתן לראות תוכן שיווקי/פרסומי בתוכן
31 שעניינו אישור לכך שהתקבלה בקשת התובע לרכוש כרטיס, המועד בו תתבצע ההגרלה
32 עבור הכרטיס שרכש, ולסיום ההפניה לתוצאות ההגרלה בגין הכרטיס שרכש, וזאת על
33 מנת שיוכל לבדוק אם כרטיסו זכה..."

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 25-01-26351 קרוננברג נ' לוטוסנד בע"מ

תיק חיצוני:

1 בימ"ש קמא בחן גם פסיקה של בתי המשפט אליה הפנה המבקש לפיה גם פרסום עקיף
2 עשוי לגבש עוולה ע"פ החוק אך מצא שהנסיבות שם, שונות ואינן משליכות לעניין מושא
3 ההליך.

4
5 אשר ליתר ההודעות, ציין בימ"ש קמא שאין מחלוקת שהם נושאים בחובם תוכן
6 שיווקי/פרסומי.

7 בימ"ש קמא דחה את טענות המבקש שנשאל במסגרת הדיון אודות הסיבה שבגינה הוא לא
8 עשה שימוש באפשרות ההסרה מרשימות הדיוור. המבקש ציין כי אין לו פניות לעסוק
9 בהסרה מרשימות דיוור ולכן התפנה לכך רק בחלוף מספר ימים וכן כי איננו סומך על
10 הקישור שמצוי בהודעות דוא"ל ונימק את עמדתו.

11
12 בימ"ש קמא נימק מדוע הוא אינו מקבל את נימוקי המבקש בצינו את התרשמותו
13 שהמבקש פעל לצבור מספר הודעות על מנת לחזק את עילת התביעה כנגד המשיבה.
14 בימ"ש קמא ציין שהוא לא שוכנע שקיימים נימוקים של ממש לכך שהמבקש לא פעל
15 להסיר את עצמו מרשימות הדיוור במועד מוקדם יותר.

16
17 אשר לכך יאמר שגם אם בימ"ש ציין שהוא התרשם שהמבקש פעל לצבירת הודעות על מנת
18 לחזק את עילת התביעה, והדבר לא היה כך, מדובר בציין התרשמות בלבד שאינה משנה
19 את המסקנה לפיה אין הצדקה להתערבות במסקנתו הסופית של בית המשפט בדבר פיצוי
20 חלקי.

21 גובה הפיצוי, בגבולות תקרתו ע"פ החוק, מצוי במתחם שקול הדעת של בית המשפט, שרק
22 במקרים חריגים יש להתערב בקביעת שעורו.

23
24 בפסיקת גובה הפיצוי הביא בימ"ש קמא במסגרת שיקוליו, פסיקות אחרות של בתי
25 המשפט כפי שפירט בפסק דינו המנומק. בימ"ש קמא סבר שהעובדה שחלק מטענות
26 המשיבה התקבלו אינן מביאות לידי דחית התביעה אלא שעניין זה צריך לקבל ביטוי
27 בסכום שייפסק לטובת המבקש ולא מצאתי פגם באופן הפעלת שיקול הדעת בקביעת שעור
28 הפיצוי (ראו גם רע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סיתוונית מועדון דאייה ורחיפה
29 במצנחים) (04.08.2014).

30
31 בימ"ש משפט קמא קיבל את טענת המשיבה לפיה היא הסירה את המבקש מרשימת
32 הדיוור, באופן מידי בסמוך לאחר ששלח את ההודעה הנוספת ביום 22.06.2023 ושלכן
33 פעלה מחמת טעות בתום לב, שעה שירות הלקוחות של המשיבה לא הבין כהלכה את פנייתו
34 הראשונה של המבקש שלא לכלול אותו ברשימות הדיוור, ואשר נשלח בסמוך לאחר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 25-01-26351 קרוננברג נ' לוטוסנד בע"מ

תיק חיצוני:

רכישת כרטיס ההגרלה. בימ"ש ציין בפסק דינו, בין היתר ש"עובדה זו נלמדת מכך שללא כל התכתבות נוספת בין הצדדים (פרט להודעה הנוספת מיום 22.06.2023), הסירה הנתבעת את התובע מרשימת הדיוור בתוך מספר דקות, לאחר ששלח את פנייתו".

מסקנה זו של בית משפט קמא הוסקה לאחר שבימ"ש שמע במסגרת הדיון את המבקש, ואת נציג המשיבה ועל רקע הראיות שהיו לפניו. בהקשר זה יאמר שהלכה היא עימנו שערכאת הערעור לא תתערב בעניינים שעיקרם כלפי קביעות עובדתיות של בית המשפט לתביעות קטנות אלא במקרים חריגים (רע"א 5623/18 עיריית ירושלים נ' מור 09.08.2018)).

8. לאור כל האמור לעיל ונוכח אמות המידה המחמירות למתן רשות ערעור, כפי שהובא לעיל, מסקנתי היא שלא הונח בסיס המצדיק התערבות בהחלטתו של בית משפט קמא. זאת ועוד, אף לו הייתה ניתנת הרשות לערעור, היה מקום לדחות את הערעור לגופו מהנימוקים דלעיל.

9. המבקש, שציין בהגיונות, כי הנו סטודנט למשפטים הפועל למיגור "תופעת דאר הזבל בישראל ועוולות צרכניות אחרות", הרחיב במסגרת בקשתו וטען טענות נוספות שלא היו משנות את המסקנה אליה הגעתי ועל כן אין מקום להידרש להן במסגרת החלטה זו.

10. על כן הנני דוחה את הבקשה.

11. משלא נדרשתי לתגובת המשיבה לגוף הבקשה, איני עושה צו להוצאות. העירבון יוחזר למבקש.

12. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ו' אדר תשפ"ה, 06 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

דינה כהן, שופטת

7 מתוך 7